Lietas Nr. A420489113
Lietas arhīva Nr. A42-01879-14/28

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 20.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

Tiesnese-referente T.Jefremova,

tiesnese I.Juhņeviča

tiesnese I.Putra

piedaloties pieteicējas UAB „Garsų pasaulis" pārstāvei zvērinātai advokātei Jeļenai Alfejevai,

atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicināto iestāžu – Iepirkumu uzraudzības biroja pārstāvei R.B. un Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei A.B.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu UAB „Garsų pasaulis" pieteikumā par Iepirkumu uzraudzības biroja 2013.gada 15.jūlija lēmuma Nr.4-1.2/13-247 un Iepirkumu uzraudzības biroja 2013.gada 16.septembra lēmuma Nr.4-1.2/13-317 atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk arī – VID vai pasūtītājs) izsludināja atklāto konkursu "Akcīzes nodokļa marku izgatavošana un piegāde" (identifikācijas Nr.FM VID 2012/334) (turpmāk arī – iepirkums), kurā UAB „Garsų pasaulis" (turpmāk arī – pieteicēja) iesniedza savu piedāvājumu.

Ar VID iepirkuma komisijas 2013.gada 3.jūnija sēdes protokolu Nr.21 tika nolemts slēgt iepirkuma līgumu ar pieteicēju.

[2] Iepirkumu uzraudzības biroja (turpmāk arī – IUB) Iesniegumu izskatīšanas komisija ar 2013.gada 15.jūlija lēmumu Nr.4-1.2/13-247 (turpmāk arī – Lēmums Nr.1) VID aizliedza slēgt iepirkuma līgumu ar pieteicēju, atcēla lēmumu par iepirkuma rezultātiem un uzdeva VID novērst IUB Iesniegumu izskatīšanas komisijas konstatētos pārkāpumus, pārvērtējot iepirkumā iesniegtos piedāvājumus.

[3] Ar VID 2013.gada 8.augusta lēmumu Nr.5.9/64172 tika nolemts slēgt iepirkuma līgumu ar SIA "Baltijas banknote".

Nepiekrītot iepirkuma rezultātiem, pieteicējs 2013.gada 23.augustā tos apstrīdēja IUB, kas ar 2013.gada 16.septembra lēmumu Nr.4-1.2/13-317 (turpmāk arī – Lēmums Nr.2) atļāva VID slēgt iepirkuma līgumu ar SIA "Baltijas banknote" un atstāja spēkā VID Iepirkuma komisijas pieņemto lēmumu par iepirkuma rezultātiem.

[4] 2013.gada 15.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par IUB 2013.gada 15.jūlija lēmuma Nr.4-1.2/13-247 atzīšanu par prettiesisku un ierosināta lieta Nr.A420489213.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka pirms piedāvājuma iesniegšanas termiņa beigām pieteicēja VID iepirkuma komisijai mutvārdos darīja zināmu un lūdza ņemt vērā, ka pieteicējas finanšu piedāvājumā norādītā cena ir nevis par 1 vienību, bet par 1000 vienībām. Minētā

informācija tika sniegta arī pārējiem pretendentiem piedāvājuma atvēršanas sanāksmes laikā pirms piedāvājuma atvēršanas. Abi šie paziņojumi tika fiksēti rakstveidā piedāvājumu atvēršanas protokolā pirms pārējo pretendentu finanšu piedāvājumu paziņošanas.

Pēc minēto mutvārdu paziņojumu izteikšanas 2013.gada 15.aprīlī pieteicēja nosūtīja VID rakstisku apliecinājumu mutiski izteikto paziņojumu saturam.

[4.2] IUB 2013.gada 16.maijā sniedzis atbildi VID iepirkuma komisijai, ka, ņemot vērā, ka paziņojums sniegts pirms piedāvājumu atvēršanas, kad citu pretendentu piedāvātās cenas vēl nebija zināmas, konstatējot, ka piedāvājumā norādītās cenas varētu objektīvi būt attiecināmas uz 1000 vienībām, VID iepirkuma komisija būtu tiesīga ņemt vērā pieteicējas paziņojumu.

[4.3] IUB nav sniedzis skaidrojumu, kāpēc būtu jāizmanto cenu salīdzināšanas metode ar pārējo pretendentu cenām, dalot pieteicējas cenu ar 500, ja pieteicēja ar izdarīto paziņojumu pirms piedāvājumu iesniegšanas beigu termiņa un pārējo pretendentu cenu uzzināšanas norādījusi, ka tās cena ir sniegta par 1000 vienībām;

[4.4] Lēmumā Nr.1 ir izdarīts vispārīgs secinājums, ka pašas pieteicējas 2010.gadā un 2011.gadā līdzīgos VID konkursos piedāvātās cenas nevar kalpot par salīdzinājumu, norādot, ka dažādos konkursos var tikt noteiktas dažādas tehniskās prasības, lai gan IUB iesnieguma izskatīšanas sēdē pieteicējas pārstāvji norādīja un VID to atzina, ka iepriekšējo konkursu tehniskās specifikācijas ir salīdzināmas ar Iepirkuma tehniskajām specifikācijām

[4.5] Par to, ka pieteicējas cena ir sniegta par 1000 vienībām, liecina Iepirkumā piedāvāto cenu salīdzinājums ar iepriekšējos gados pieteicējas sniegtajiem piedāvājumiem VID par tehniski salīdzināmām vienībām.

[4.6] Pieteicēja 2010.gadā, atbildot uz VID 2010.gada 19.februāra vēstuli Nr.13.5.3/8351, sniedza pieteikuma 6.pielikumā norādīto akcīzes nodokļu marku cenu piedāvājumu, kas atbilst pašlaik (tolaik) izmatotajam paraugam.

[4.7] Iepriekš minētais 2010. un 2011.gada cenu salīdzinājums kopsakarā ar 2013.gada pieteicējas norādītajām cenām Iepirkuma finanšu piedāvājumā un pirms piedāvājumu atvēršanas beigu termiņa izdarīto paziņojumu, kad nebija un nevarēja būt zināmas pārējo pretendentu cenas, uzskatāmi norāda un pierāda faktu, ka pieteicējas finanšu piedāvājums ir par 1000 vienībām. Turklāt pieteicēja pauda viedokli, ka parastā tirgus prakse Eiropas Savienībā ir sniegt piedāvājumus par 1000 vienībām.

[4.8] Pieteicēja min tiesu prakses piemērus, atsaucoties uz Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā C-599/10 40.punktu, Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā T-195/08 56., 57. un 59.punktu.

Pieteicēja atsaucas arī uz Augstākas tiesas 2010.gada 16.jūlija spriedumu lietā Nr. SKA-0296-10, norādot, ka ne jebkuras kļūdas vai neprecizitātes var būt par pamatu pretendenta piedāvājuma noraidīšanai. Līgumslēdzējām iestādēm ir jāpiemēro labas pārvaldības princips.

[5] Rakstveida paskaidrojumā tiesai VID norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma 80.panta trešo daļu, proti, VID Iepirkuma komisija pārstāv VID, kam kā valsts pārvaldes iestādei ir saistošs funkcionāli augstākas iestādes – IUB – lēmums.

Vienlaicīgi VID norāda, ka VID, Iepirkuma procedūras rezultātā pieņemot lēmumu, un IUB, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu par lēmumu, darbojas viena administratīvā procesa ietvaros, un tiem nav atšķirīgas intereses. Līdz ar to VID, kas ir pasūtītājs, nav tiesību pārsūdzēt vai kā savādāk apstrīdēt IUB pieņemtos lēmumus un rīcību. Līdz ar to VID iepirkuma komisijai nebija nekādu tiesību rīkoties citādāk, kā noteikts Lēmumā Nr.1 un Lēmumā Nr.2. VID rīcība ir bijusi pilnībā tiesiska un atbilstoša Publisko iepirkumu likumā noteiktajam.

[6] Rakstveida paskaidrojumos tiesai IUB norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu un noraidāmu turpmāk minēto apstākļu un apsvērumu dēļ.

[6.1] Saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 51.panta pirmās daļas "f" apakšpunktu VID Iepirkuma nolikuma 1.5.2.4.punktā bija noteicis, ka oficiāls raksturs ir tikai konkursa piedāvājumam rakstiska dokumenta formā. Šajā gadījumā ir jāņem vērā arī Augstākās tiesas 2012.gada 17.augusta lēmums lietā SKA-850/2012, kur minēts, ka nolikums ir tiesību akts, uz kuru tiek balstīta turpmākā iepirkuma procedūra un kurš līdztekus normatīvajam regulējumam (un vienlaikus tam atbilstoši) reglamentē iepirkuma procedūras norisi. Tajā ietvertie noteikumi, tostarp kritēriji, kurus pasūtītājs vērtē, piešķirot līgumslēgšanas tiesības, ir saistoši līdz pat brīdim, kad tiek izpildīts vai ir kļuvis neapstrīdams lēmums par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu.

[6.2] Piedāvājuma iesniegšanas kārtība ir attiecināma arī uz piedāvājumu grozījumu iesniegšanu, līdz ar to, tā kā informācija par nepieciešamajiem labojumiem tika sniegta tādējādi, ka tās saturs VID kļuva zināms pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām, pieteicējas paziņojums nav uzskatāms par piedāvājuma iesniegšanu pēc būtības saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 33.panta trešo daļu, savukārt, ņemot vērā, ka rakstiski noformētu paziņojumu pieteicējs VID iesniedza pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām – šādi piedāvājuma grozījumi nenodibina tiesiskās sekas un VID nebija tiesīgs ņemt tos vērā saskaņā ar normatīvo aktu prasībām un piedāvājumu iesniegšanas kārtību. Tādējādi secināms, ka pieteicējas izteiktais paziņojums nav uzskatāms par tādu paziņojumu, kas attiecīgi labotu pieļauto kļūdu.

[6.3] Ņemot vērā pieteicējas iesniegumā minēto un VID sniegtos paskaidrojumus, IUB secināja, ka VID jāizvērtē, vai pieteicēja ir atbilstoši un objektīvi ar pārbaudāmiem līdzekļiem pierādījusi, ka finanšu piedāvājumā konstatētā kļūda ir labojama vienīgi tādējādi, ka piedāvātā cena jādala ar 1000.

[7] 2013.gada 16.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par IUB 2013.gada 16.septembra lēmuma Nr.4-1.2/13-317 atzīšanu par prettiesisku un ierosināta lieta Nr.A420489113.

Pieteikums pamatots ar 2013.gada 15.augusta pieteikumā Administratīvajai rajona tiesai minētajiem, kā arī turpmāk norādītajiem argumentiem.

[7.1] Piedāvājuma grozīšanas termiņš tika ievērots, jo piedāvājuma grozījumi veikti līdz piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām. Paziņojums par kļūdu labošanu pieteicējas finanšu piedāvājumā tika rakstveidā fiksēts piedāvājumu atvēršanas protokolā pirms pārējo pretendentu finanšu piedāvājumu paziņošanas. Līdz ar to, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 56. un 77.pantu, pieteicējas mutvārdos paustie finanšu piedāvājuma grozījumi ir ieguvuši rakstveida formu ar to fiksāciju piedāvājumu atvēršanas protokolā, un atzīstams, ka pieteicēja ir ievērojusi Publisko iepirkumu likuma un konkursa nolikuma prasības. Proti, pieteicēja ir rakstveidā grozījusi savu finanšu piedāvājumu iepirkuma nolikumā paredzētajā termiņā.

[7.2] Lēmums Nr.2 ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, līdz ar to, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 62. un 84.pantu, lai IUB Lēmums būtu atzīstams par atbilstošu tiesību normām, IUB bija pienākums izvērtēt pieteicējas pausto viedokli un argumentus, taču IUB šāds izvērtējums nav veikts.

[8] Rakstveida paskaidrojumos tiesai VID norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu un noraidāmu, atsaucoties uz paskaidrojumā, kas iesniegts tiesai par 2013.gada 15.augusta pieteicējas pieteikumu, norādītajiem argumentiem.

[9] Rakstveida paskaidrojumos tiesai IUB norāda, ka pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz paskaidrojumā, kas iesniegts tiesai par 2013.gada 15.augusta pieteicējas pieteikumu, norādītajiem un turpmāk minētajiem argumentiem.

[9.1] IUB Iesniegumu izskatīšanas komisija secināja, ka pamatots ir SIA "Baltijas banknote" norādītais, ka pieteicēja piedāvātā cena, arī dalot to ar citiem skaitļiem, piemēram, 500, iekļaujas saprātīgās iepirkumā piedāvāto cenu robežās, līdz ar to, lai atzītu, ka skaitlis, ar kuru būtu dalāma piedāvājumā iekļautā cena, ir vienīgi 1000, ir nepieciešams konstatēt, ka tieši no piedāvājuma satura izriet, ka cena faktiski ir norādīta par 1000 vienībām.

[9.2] Oficiāli iesniegtās piedāvājuma cenas tiek nosauktas piedāvājumu atvēršanas sanāksmē, tomēr nav pārbaudāms, vai citu pretendentu piedāvātās cenas pieteicējam nebija zināmas agrāk, jo informācijas apmaiņa starp pretendentiem nav izslēgta. Vienlaikus pieteicējs nav konkretizējis, kādi apstākļi veicināja to, ka īsu brīdi pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām pieteicējam kļuva zināms, ka piedāvājumā cenas norādāmas par vienu vienību, nevis par 1000.

[9.3] Pieteicējas atsauce uz Administratīvā procesa likuma 56.panta pirmo daļu ir nepamatota, jo tā ir attiecināma uz gadījumiem, kad administratīvā lieta ir ierosināta uz iesnieguma pamata.

[9.4] Tika ievērots Administratīvā procesa likuma 8.pants, jo pieteicējas mutvārdu paziņojums netika uzskatīts par neatbilstoši noformētiem piedāvājuma grozījumiem, kas būtu automātiski noraidāmi.

Tika ievērots Administratīvā procesa likuma 13.pants un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta trešā daļa, jo tika vērtēti faktiskie apstākļi pēc būtības, vienlaikus vērtējot, vai tādējādi netiek aizskartas citu tirgus dalībnieku tiesības uz godīgu konkurenci.

[9.5] Nav pamatota pieteicējas atsauce uz Eiropas Savienības tiesas sprieduma lietā *T-195/08* 56.punktu un Augstākās tiesas 2010.gada 16.jūlija spriedumu lietā Nr.SKA-0296-10 pausto atziņu, ka ne jebkuras kļūdas vai neprecizitātes var būt par pamatu pretendenta piedāvājuma noraidīšanai. Konkrētajā gadījumā pieteicējas piedāvājums netika noraidīts, bet gan VID tika uzlikts par pienākumu izvērtēt, vai ir pamatoti ņemt vērā pieteicēja sniegto paziņojumu.

[10] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2014.gada 11.marta lēmumu lieta Nr. A420489113 un lieta Nr.A420489213 apvienotas vienā tiesvedībā un apvienotajai lietai piešķirts lietas Nr.A420489113.

[11] Rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteicēja norāda šādus apsvērumus.

[11.1] Pieteicēja ir skaidri paziņojusi, ka rakstveida piedāvājumā ir norādīta cena par 1000 vienībām, kā arī kādu cenu tā piedāvā iepirkumā vēl pirms pieteicējai ir kļuvuši zināmi citu pretendentu piedāvājumi. Vērtējot finanšu piedāvājumus, vajadzēja ņemt vērā pieteiktos precizējumus.

[11.2] Atsaucoties uz Publisko iepirkuma likuma 56.panta trešo daļu, pieteicēja norāda, ka kļūdas var būt ne tikai aprēķinos, bet arī acīmredzamas pārrakstīšanās kļūdas, piemēram, nepareizs vārds vai zemesgabala nosaukums, saskaitīšanas kļūda, vārdu vai burtu izlaidums.

Praksē nav viennozīmīgas izpratnes par to, kurā brīdī un kāda kļūdas pasūtītājam ir jālabo, bet kādas tas nedrīkst labot. Vispārējais princips – jāvērtē būtiskums.

[11.3] Ņemot vērā Publisko iepirkumu likuma 2.pantā noteiktos mērķus, IUB interpretācija nonāk pretrunā ar tiem, nenodrošinot taisnīgu un lietderīgu rezultātu. Pieteicējas piedāvājuma interpretācija bija pilnīgi skaidra, bet atsaucoties uz formālo prasību

neievērošanu, IUB grib pamatot piedāvājuma būtības ignorēšanu.

[11.4] VID iepirkuma komisija, saņemot no pieteicēja skaidrojumu par pieteicēja piedāvājumā norādīto cenu, vajadzēja to ņemt vērā un vērtējot piedāvājumu, izvēlēties pieteicēju par uzvarētāju, jo tieši pieteicēja iesniedza piedāvājumu ar viszemāko cenu.

VID iepirkuma komisijas lūgumu precizēt piedāvājumu var uzskatīt par sniegtu tikai formāli, lai ignorētu publisko iepirkumu regulējuma mērķus, jo:

1) skaidrība par piedāvājuma būtību jau bija pilnīga, kas izrietēja no piedāvājumu atvēršanas sanāksmes protokola un pieteicējas piedāvājums;

2) saņemot pieteicējas skaidrojumu – vēl vienu apliecinājumu, VID iepirkuma komisija pieņēma pretēju lēmumu.

[11.5] Tā kā Publisko iepirkumu likuma normas ieviestas, transformējot Eiropas Savienības aktus, tās tulkojamas atbilstoši Eiropas Savienības tiesībām, ievērojot Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības Tiesas sniegtās norādes, ņemot vērā Eiropas Komisijas skaidrojumu direktīvas Nr.92/50/EEK piemērošanai un Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 29.marta spriedumu lietā C-599/10, kur norādīts, ka direktīva 2004/18/EK tieši neparedz, kā jādara, ja līgumslēdzēja iestāde ir konstatējusi, ka piedāvājums ir neprecīzs vai neatbilst iepirkuma procedūras tehniskajām specifikācijām.

[11.6] Ir ievērots vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips un procedūras atklātība, jo paziņojums par pieteicēja piedāvājuma precizēšanu bija izteikts publiski un fiksēts rakstveidā piedāvājumu atvēršanas sanāksmes protokolā.

[11.7] Pieteicējas piedāvājuma novērtēšana ir bijusi pārlieku formāla un neatbilstoša samērīguma principam, kā arī publisko iepirkumu mērķim.

[12] Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu uz pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

[13] IUB un VID pārstāvji tiesas sēdē neatzina pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[14] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[15] Tiesa konstatē šādus lietas izspriešanai būtiskus faktiskos apstākļus:

[15.1] Valsts ieņēmumu dienests 2013.gada 28.februārī izsludināja atklātu konkursu „Akcīzes nodokļa marku izgatavošana un piegāde" (Nr.FM VID 2012/334) (turpmāk– Iepirkums) ar piedāvājuma iesniegšanas termiņu 2013.gada 15.aprīlis plkst.11.00. (http://pvs.iub.gov.lv/show/310115);

[15.2] Iepirkuma nolikuma Finanšu piedāvājuma daļa noteica, ka pretendentam ir jāizsaka finanšu piedāvājums, norādot, par kādu cenu pretendents piedāvā izgatavot un piegādāt hologrammas akcīzes markas un papīra akcīzes markas, norādot finanšu piedāvājumā cenu par vienu akcīzes marku *(lietas II.sējuma 115.lapa);*

[15.3] Pieteicēja iesniedza savu piedāvājumu dalībai konkursā, finanšu piedāvājumā norādot cenu par vienu akcīzes marku *(lietas III.sējuma 17.lapa);*

[15.4] Pirms piedāvājumu atvēršanas sanāksmes sākuma plkst.10.57, pieteicējas pārstāvis informēja Iepirkuma komisiju, ka pieteicējas finanšu piedāvājumā cenas kļūdas dēļ ir norādītas nevis par vienu vienību, bet par tūkstoš vienībām *(lietas II.sējuma 28.-29.lapa);*

[15.5] Iepirkuma komisija, 2013.gada 24.maijā nolemj pieņemt pieteicējas pilnvarotā pārstāvja mutvārdos sniegto finanšu piedāvājuma cenu labojumu un salīdzinot pretendentu piedāvātās cenas, ņemt vērā laboto cenu, uzskatot, ka finanšu piedāvājuma cenu labojums sakrīt ar citu pretendentu finanšu piedāvājumos norādītajām cenām un cenu līmeni attiecīgajā nozarē *(lietas II.sējuma 24.-27.lapa);*

[15.6] Ar Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 3.jūnija lēmumu, pieteicējai piešķirtas tiesības slēgt iepirkuma līgumu.

[15.7] IUB ar Lēmumu Nr.1 aizliedza VID slēgt iepirkuma līgumu ar pieteicēju, atcēla lēmumu par iepirkuma rezultātiem un uzdeva VID novērst IUB Iesniegumu izskatīšanas komisijas konstatētos pārkāpumus, pārvērtējot Iepirkumā iesniegtos piedāvājumus, kā galveno argumentu norādot to, ka VID ir jāizvērtē, vai konkrētā nepilnība, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, acīmredzami ir atzīstama par kļūdu un ir novēršama vienā konkrētā veidā, kā arī nerada Publisko iepirkumu likuma 2.panta 2.punktā iekļautā principa pārkāpumu.

Lai ņemtu vērā labotās cenas, VID bija jāizslēdz jebkuras objektīvas šaubas, ka kļūdu ir iespējams labot tikai vienā konkrētā veidā. VID nav objektīvi pārliecinājusies par pieteicēja pieļauto kļūdu, un, pastāvot šaubām par minēto, labojumu ņemšana vērā būtu pretrunā ar Publisko iepirkumu likuma 2.pantu.

[15.8] VID, pārvērtējot iepirkumā iesniegtos piedāvājumus, 2013.gada 8.augustā pieņēma lēmumu, ar kuru nolēma neņemt vērā, ka pieteicēja piedāvājumā ir pieļāvusi tehnisku kļūdu – finanšu piedāvājumā cenas ir norādījusi par 1000 vienībām, nevis par vienu vienību, un salīdzinot pretendentu piedāvātās cenas, ņemt vērā cenas, kas ir norādītas pieteicējas finanšu piedāvājumā. VID uzskatīja, ka nav saskatāms objektīvs pamatojums un jauni konkrēti apstākļi, kas ļautu secināt, ka finanšu piedāvājumā radusies kļūda ir tieši par 1000 vienībām un no pieteicējas finanšu piedāvājumā norādītajām cenām nav viennozīmīgi secināms, ka tās varētu objektīvi būt attiecināmas uz 1000 vienībām.

VID piešķīra iepirkuma līguma slēgšanas tiesības SIA „Baltijas banknote" *(lietas I.sējuma 11.-12., 50.-53.lapa);*

[15.9] Nepiekrītot Iepirkuma rezultātiem, pieteicēja 2013.gada 23.augustā tos apstrīdēja IUB, kas ar Lēmumu Nr.2 atļāva VID slēgt iepirkuma līgumu ar SIA "Baltijas Banknote" un atstāja spēkā VID Iepirkuma komisijas pieņemto lēmumu par Iepirkuma rezultātiem.

[16] Publisko iepirkumu likuma mērķis saskaņā ar tā 2.pantu ir nodrošināt iepirkuma procedūras atklātumu, piegādātāju brīvu konkurenci, kā arī vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi pret tiem un valsts un pašvaldību līdzekļu efektīvu izmantošanu, maksimāli samazinot pasūtītāja risku.

[17] Saskaņā ar Publisko iepirkumu likuma 56.panta trešo daļu piedāvājumu vērtēšanas laikā pasūtītājs pārbauda, vai piedāvājumā nav aritmētisku kļūdu. Ja pasūtītājs konstatē šādas kļūdas, tas šīs kļūdas izlabo. Par kļūdu labojumu un laboto piedāvājuma summu pasūtītājs paziņo pretendentam, kura pieļautās kļūdas labotas. Vērtējot finanšu piedāvājumu, pasūtītājs ņem vērā labojumus.

No minētā tiesa secina, ka Publisko iepirkumu likuma 56.panta trešā daļa pieļauj, ka pasūtītājs izlabo piedāvājumā pieļautās aritmētiskas kļūdas.

Tiesa konstatē, ka pieteicējas pieļautā kļūda nav aritmētiska kļūda un tiesa pievienojas IUB Lēmumā Nr.1 norādītajam pamatojumam, ka par aritmētisku kļūdu ir saprotama kļūda, kas radusies aritmētisku darbību rezultātā (piemēram, norādīto vienības cenu nepareiza saskaitīšana. Aritmētiskās kļūdas ir labojamas ar aritmētiskām darbībām un šādas kļūdas konstatē un izlabo pasūtītājs piedāvājumu vērtēšanas laikā.

Tādējādi tiesa uzskata, ka šajā lietā pasūtītājam nebija tiesību labot pieteicējas piedāvājumu, pamatojoties uz Publisko iepirkumu likuma 56.panta trešo daļu.

[18] Ņemot vērā to, ka Publisko iepirkumu likums ir izstrādāts, pārņemot Eiropas Savienības direktīvas, tad tiesa uzskata par pamatotu, ka Publisko iepirkumu likuma interpretācijā tiktu izmantota Eiropas Savienības Tiesas sniegtā interpretācija.

Eiropas Savienības Tiesas 2008. gada 19. jūnija spriedumā lietā C?454/06 *Pressetext Nachrichtenagentur* noteikts, ka attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18 par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (turpmāk – Direktīva 2004/18) 2. pantu ir jāatgādina, ka viens no galvenajiem Eiropas Savienības tiesību normu mērķiem publisko iepirkumu jomā ir nodrošināt pakalpojumu sniegšanas brīvību un netraucētu konkurenci visās dalībvalstīs. Šī dubultā mērķa izpildei Eiropas Savienības tiesībās it īpaši tiek izmantots vienlīdzīgas attieksmes princips attiecībā uz pretendentiem vai kandidātiem un no tā izrietošais pienākums nodrošināt pārskatāmību (skat. 2008. gada 19. jūnija sprieduma lietā C?454/06 *Pressetext Nachrichtenagentur*, 31. un 32. punktu, kā arī tajos minēto judikatūru).

Tomēr Direktīvas 2004/18 2.pants pieļauj, ka izņēmuma gadījumā ar piedāvājumu saistītie dati vietām var tikt laboti vai papildināti tāpēc, ka tos vienkārši acīmredzami ir nepieciešams precizēt vai lai novērstu acīmredzamas pārrakstīšanās kļūdas, ja vien šis grozījums neizraisa faktisku jauna piedāvājuma izteikšanu. Īstenojot rīcības brīvību, kas šajā ziņā ir līgumslēdzējai iestādei, tai pret dažādiem kandidātiem ir jāizrāda vienlīdzīga un lojāla attieksme, lai tās lūgums sniegt precizējumus piedāvājumu atlases procedūras beigās un ņemot vērā tās rezultātu nešķistu tāds, kas nepamatoti radījis priekšrocības vai nelabvēlīgu situāciju kandidātam vai kandidātiem, kuriem šis lūgums tika izteikts (sk. Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā C-599/10 *SAG ELV Slovensko a.s.* 40. un 41.punktu).

Tādējādi, izmantojot minēto Eiropas Savienības Tiesas interpretāciju, arī pēc piedāvājumu atvēršanas ir pieļaujams labot acīmredzamas kļūdas, taču to drīkst darīt tikai tad, ja minētās kļūdas labošanas process un rezultāts nepārkāpj Publisko iepirkumu likuma 2.pantu.

[19] Tiesa uzskata par pamatotu Lēmumā Nr.1 norādīto, ka, lai ievērotu Publisko iepirkumu likuma 2.pantā noteikto vienlīdzīgas un taisnīgas attieksmes pret pretendentiem principu, izlemjot, vai labot acīmredzamās kļūdas pieteicējas piedāvājumā, VID bija objektīvi jāpārliecinās ka pieteicējas pieļauto kļūdu var labot tikai vienā konkrētā veidā, t.i. dalot pieteicējas finanšu piedāvājumā norādīto cenu ar 1000. IUB pamatoti uzskatīja VID lēmumā ietverto pamatojumu par nepietiekamu, lai novērstu šaubas, ka, labojot pieteicējas kļūdu, ir ievērots Publisko iepirkumu likuma 2.pantā noteiktais vienlīdzīgas un taisnīgas attieksmes pret pretendentiem princips.

Par iespēju, ka pieteicējas kļūda var tikt labota vairākos veidos liecina tas, ka piedāvājumus Iepirkuma priekšmeta 1.daļā iesniedza

četri pretendenti 1) SAS „Poligraf-zaščita" – piedāvātā līgumcena 0,00749 *euro* (par vienu vienību bez PVN), SIA „HANSAB" - piedāvātā līgumcena 0,01795 *euro* (par vienu vienību bez PVN), SIA „Baltijas banknote" - piedāvātā līgumcena 0,0038 *euro* (par vienu vienību bez PVN) un UAB „Garsų pasaulis" – 2,39 *euro* (par vienu vienību bez PVN). Dalot pieteicējas piedāvājumā iekļauto līgumcenu 2,39 *euro* ar 1000, tiek iegūta cena 0,00239 *euro,* kas, salīdzinot iegūto rezultātu ar citu pretendentu izteiktajiem piedāvājumiem, ir saprātīgs cenu līmenis lepirkumā, kā arī, dalot pieteicējas piedāvājumā iekļauto līgumcenu ar 500,tiek iegūta cena0,00478 *euro,* kas arī ir saprātīgs cenas piedāvājums šajā lepirkumā.

Tādējādi tiesa atzīst par pareizu un tiesisku Lēmumā Nr.1 norādīto, ka nav pamatots VID 2013.gada 24.maija lepirkumu komisijas lēmumā norādītais, ka pieteicējas finanšu piedāvājuma cenu labojums (dalot piedāvāto cenu ar 1000) sakrīt ar citu pretendentu finanšu piedāvājumos norādītajām cenām un cenu līmeni attiecīgajā nozarē, jo piedāvāto cenu līmenis nozarē ir tik plašs, ka arī dalot pieteicējas piedāvājumā norādīto cenu ar 500, tiktu iegūta cena, kas atbilst attiecīgās preces cenu līmenim nozarē.

Ņemot sprieduma 17.-18.punktos un šajā sprieduma punktā minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums Nr.1 ir tiesisks un pamatots un pieteikums minētajā daļā ir noraidāms.

[20] Pieteicēja norāda, ka fakts, kas liecina par to, ka pieteicējas finanšu piedāvājumā norādītā cena attiecas tieši uz 1000 vienībām, ir tas, ka pieteicējas piedāvātais cenu līmenis atbilst tam, ko pieteicēja piedāvāja iepriekš, 2011.gada 20.jūnijā, akcīzes marku iepirkumā FM VID 2011/139.

Tiesa noraida minēto pieteicējas argumentu, jo pieteicēja minētā iepirkuma finanšu piedāvājumā *(lietas II.sējuma 33.lapa)* ir norādījusi cenu par vienu vienību, nekļūdoties savā piedāvājumā.

Pieteicēja arī norāda, ka tā 2010.gada 23.marta vēstulē VID (*lietas II.sējuma 36.-37.lapa),* atbildot uz VID vēstuli par akcīzes nodokļa marku ražošanas un piegādes pakalpojuma iespējām *(lietas II.sējuma 34.-35.lapa)* ir sniegusi iepriekšēju piedāvājumu Latvijas Republikas akcīzes nodokļa marku ražošanas un piegādes pakalpojuma piedāvājumu, norādot cenu par 1000 gabaliem. Tiesa uzskata, ka minētais fakts nav uzskatāms par pierādījumu, ka pieteicēja varēja labot pieļauto kļūdu tikai, dalot piedāvāto cenu ar 1000, jo nākamajā gadā izsludinātajā iepirkumā FM VID 2011/139 pieteicēja nekļūdījās un norādīja cenu par vienu vienību.

Tiesa atzīst, ka pieteicējas norādītais, ka Eiropas Savienībā pastāv prakse iepirkumos par akcīzes marku piegādi sniegt piedāvājumus par 1000 marku piegādi, nav apstiprināts ar citiem pierādījumiem lietā. No lietas materiāliem tiesa secina, ka Latvijā līdz šim pastāv prakse iepirkumos par akcīzes marku piegādi prasīt norādīt cenu par vienu akcīzes marku.

[21] Pieteicēja uzskata, ka šajā lietā izteiktais paziņojums par pieļauto kļūdu pieteicējas lepirkuma piedāvājumā ir uzskatāms par piedāvājuma grozījumiem un minētie piedāvājuma grozījumi bija jāpieņem, jo tie mutvārdos tika izteikti pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām, un tie tika rakstveidā fiksēti piedāvājumu atvēršanas protokolā, līdz ar to nevar būt strīds par to, ka pieteicēja rakstveida piedāvājumā norādīja cenu par 1000 vienībām.

Tiesa savukārt noraida minēto pieteicējas argumentu, jo konstatē, ka saskaņā ar lepirkuma nolikuma 1.3.1.3.apakšpunktu pretendents pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām var grozīt vai atsaukt iesniegto piedāvājumu, taču lepirkuma nolikuma 1.5.2.4.apakšpunkts nosaka, ka oficiāls raksturs ir tikai lepirkuma piedāvājumam rakstiska dokumenta formā.

No minētā tiesa secina, ka lepirkuma pretendents var grozīt iesniegto piedāvājumu tikai līdz brīdim, kad iestājas piedāvājumu iesniegšanas termiņš un, lai minētie grozījumi tiktu pieņemti, tie ir jāiesniedz rakstveidā un pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām.

Pieteicēja uzskata, ka piedāvājuma grozījumi bija jāpieņem, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 56.pantu, kas nosaka, ka iesniegumu var iesniegt mutvārdos vai rakstveidā. Mutvārdu iesniegumu iestāde tūlīt noformē rakstveidā un iesniedzējs to paraksta.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 3.panta pirmo daļu Administratīvā procesa likumu piemēro administratīvajā procesā iestādē, ciktāl citu likumu speciālajās tiesību normās nav noteikta cita kārtība. Publisko iepirkumu likums ir tā speciālā tiesību norma, kas nosaka administratīvā procesa noteikumus iepirkuma procedūrās, tostarp Publisko iepirkumu likuma 33.panta pirmā daļa nosaka, ka informācijas apmaiņa starp pasūtītāju un piegādātājiem notiek pa pastu, faksu, elektroniski (saskaņā ar šā panta piektajā un sestajā daļā minētajiem noteikumiem), pa tālruni (šā panta astotās daļas 1. un 2.punktā noteiktajos gadījumos) *atkarībā no pasūtītāja izvēles*. Minētā panta trešā daļa savukārt nosaka, ka informācijas apmaiņu un uzglabāšanu veic tā, lai visi piedāvājumos un pieteikumos iekļautie dati būtu aizsargāti un pasūtītājs varētu pārbaudīt piedāvājumu un pieteikumu saturu tikai pēc to iesniegšanas termiņa beigām.

Tādējādi tiesa secina, ja VID lepirkuma nolikumā bija noteicis, ka saziņa ar pasūtītāju attiecībā uz piedāvājuma iesniegšanu notiek rakstveidā, tad minētajā veidā pirms piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām pieteicējai ar pasūtītāju bija arī jāsazinās un rakstveidā jāiesniedz piedāvājuma grozījumi. Fakts, ka pieteicējas piedāvājuma grozījumi tika rakstveidā fiksēti piedāvājumu atvēršanas protokolā, nevar mainīt iepriekšminēto tiesas secinājumu, jo minētais protokols ir noformēts jau pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigām. Līdz ar to, pat, ja pieteicējas paziņojums par pieļauto kļūdu ir uzskatāms par piedāvājuma grozījumiem, tas nebija iesniegts tiesību aktiem atbilstošā veidā, tādējādi lepirkuma komisijai nebija tiesību ņemt vērā tajā norādīto informāciju.

Turklāt tiesa uzsver, ka Publisko iepirkumu likuma 33.panta pirmā daļa neparedz iespēju iepirkuma procedūras laikā sazināties ar pasūtītāju mutiski, turklāt tādā veidā, kas nenodrošina piedāvājuma datu aizsardzību pirms piedāvājumu atvēršanas.

[22] Tiesa uzskata, ka šajā lietā nav piemērojams pieteicējas norādītais Vispārējās tiesas spriedums lietā T-195/08, jo tas ir taisīts,

izvērtējot situāciju, kad piedāvājums ir formulēts neskaidri. Šajā lietā tiesa uzskata, ka pieteicējas iesniegtais finanšu piedāvājums ir formulēts skaidri un nepārprotami.

Tiesa uzskata, ka uz šīs lietas faktiskajiem apstākļiem nav attiecināmi arī Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 16.jūlija spriedumā lietā Nr.SKA 0296/10 ietvertie secinājumi, ka pretendenta automātiska izslēgšana no turpmākās dalības iepirkuma procedūrā tikai nebūtiskas neprecizitātes (neuzmanības kļūdas) dēļ pretendenta iesniegtajā informācijā kvalifikācijas novērtēšanai būtu pārlieku formāla un neatbilstoša samērīguma principam, jo minētais spriedums ir risinājis situāciju, kad pretendenta iesniegtajā informācijā kvalifikācijas novērtēšanai ir tikusi iesniegta nepareiza informācija par iestādi, kurā pretendenta darbinieks ir ieguvis noteikto kvalifikāciju. Tiesas ieskatā kļūdaini norādīta piedāvājuma cena nav uzskatāma par nebūtisku neprecizitāti.

Tiesa uzskata, ka finanšu piedāvājumā ietvertās informācijas labošanas pieļaujamības izvērtējumam ir piemērojami augstāki izvērtējuma kritēriji, nekā pretendenta kvalifikācijas novērtēšanas informācijas labošanas pieļaujamības izvērtējumam, jo cena var būt vienīgais piedāvājuma izvēles kritērijs vai arī tai ir ļoti būtiska nozīme izvērtējot saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu.

Tiesa norāda, ka iepirkumos vienlīdzīgas un taisnīgas attieksmes principa ievērošana ir būtiska sabiedrības interese, kas ilgtermiņā nodrošina paredzamību, objektivitāti un vienlīdzību iepirkuma procesā, tādējādi vienlīdzības un taisnīgas attieksmes principam ir piešķirama priekšroka pār pretendenta interesēm piedalīties konkrētajā iepirkumā, ja piedāvājums ir izteikts acīmredzami kļūdaini, taču nepastāv iespēja labot piedāvājumā ietverto informāciju tikai vienā vienīgā veidā. Tiesa norāda, ka minētais arī nodrošina to, tiek sekmēta viennozīmīga un orientācijā droša tiesisko attiecību regulēšana.

[23] Pieteicēja norāda, ka tās mērķis nebija grozīt piedāvājumu, bet tikai labot tehnisku kļūdu, un ar izdarīto paziņojumu pieteicēja nav izraisījusi jauna piedāvājuma iesniegšanu. Tiesa savukārt secina, ka Publisko iepirkumu likuma 2.panta izpratnē būtiskāka nozīme ir nevis pretendenta darbību mērķim, bet gan tam, vai šīs darbības un to akceptēšana no pasūtītāja puses nepārkāps vienlīdzīgas un taisnīgas attieksmes principus. Ja piedāvājumā pieļauto kļūdu ir iespējams labot vairākos veidos, tad viena no labošanas veidiem akceptēšana rada iestādes patvaļas risku.

[24] Pamatojoties uz sprieduma 18.-23. punktos ietverto pamatojumu, tiesa uzskata par tiesisku un pamatotu Lēmumu Nr.2 un tajā ietverto konstatējumu, ka pasūtītāja, izvērtējot pretendentu piedāvājumus Iepirkumā, pamatoti nav ņēmusi vērā pieteicējas pirms piedāvājumu atvēršanas izteiktajā paziņojumā par kļūdu norādīto informāciju, jo nav viennozīmīgi secināms, ka pieteicējas pieļautā kļūda ir tieši 1000 vienības vienas vienības vietā, un no piedāvājuma satura nav viennozīmīgi secināms, ka minētā kļūda ir labojama tikai vienā konkrētā veidā. Tādējādi tiesa secina, ka Lēmums Nr.2 ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums minētajā daļā ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 329. un 331.pantu, Publisko iepirkumu likuma 85.panta otro daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā UAB „Garsų pasaulis" pieteikumu par Iepirkumu uzraudzības biroja 2013.gada 15.jūlija lēmuma Nr.4-1.2/13-247 un Iepirkumu uzraudzības biroja 2013.gada 16.septembra lēmuma Nr.4-1.2/13-317 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese-referente *(paraksts)* T.Jefremova

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

Tiesnese *(paraksts)* I.Putra